



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

Žalobce : S. D., nar.
Státním příslušníkem Kyrgyzská republika
bytem

zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým,
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2023, č. j. OAM-1276/ZA-ZA11-K02-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníku nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu se žalobci neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí se neadekvátně vypořádává s uplatněnou argumentací. Žalobce by musel svou sexuální orientaci v domovském státě skrývat. Podle žalobce sám žalovaný uznává, že ačkoliv v Kyrgyzstánu existují akce „občanské společnosti“ na podporu příslušníků LGBT komunity, muslimská většina takového

*

smýšlení nesdílí. Žalobce dále tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože žalovaný v něm neuvádí, že žalobce by byl nevěrohodný, ale svou argumentaci zakládá na tom, že postavení gayů v Kyrgyzstánu neprovází žádné pronásledování, ačkoliv podklady zajištěné žalovaným hodnotí situaci v domovském státě velmi negativně. Navíc by se žalobci mohlo stát, že by v domovském státě, ačkoliv je homosexuál, mohl být nucen uzavřít sňatek se ženou a mít s ní děti.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce vycestoval z Kyrgyzstánu dobrovolně, nevedly ho k tomu žádné potíže ve vlasti, a to ani kvůli sexuální orientaci. Žalobcova tvrzení, že by ve vlasti mohl čelit útoku ze strany soukromých osob jsou tak ničím nepodložené spekulace. Jak vyplývá z protokolu o výsledku účastníka řízení č. j. KRPA-218948-11/ČJ-2023-000022-SV ze dne 24. 6. 2023, žalobce dříve uvedl, že jediný důvod, proč nevycestoval ze ČR byl ten, že se mu nechtělo, protože zde má přátele. Tehdy výslovně uvedl, že mu není známa žádná překážka vycestování ze země a nic mu tam nehrozí, o své homosexuální orientaci v této době vůbec nemluvil. Žalovaný dále upozorňuje, že žalobce přicestoval do České republiky již v roce 2020 a poté zde tři roky žil, žádost o mezinárodní ochranu podal až v roce 2023. Přestože od počátku roku 2022 věděl, že zde pobývá nelegálně, svou situaci vůbec neřešil, až do té doby, než byl v červnu roku 2023 zajištěn Policií České republiky a dostal výjezdní příkaz s povinností vycestovat do 25. 7. 2023, tento nerespektoval a až 18. 9. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný poznamenal, že i přes to, že kyrgyzská společnost možná není prozatím otázce LGBT osob nakloněna, jsou zde patrné snahy o ochranu genderové identity. Žalovaný dále poukazuje na to, že k homofobnímu násilí dochází i v České republice.

IV. Obsah správního spisu

4. Z obsahu spisového materiálu vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Žalobce podal dne 18. 9. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany, která mu rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 12. 2023, č. j. OAM-1276/ZA-ZA11-K02-2023, nebyla udělena.
6. Dne 21. 9. 2023 žalobce sdělil, že je státním příslušníkem Kyrgyzstánu, je ateista, hovoří ruský, kyrgyzsky, česky a italsky. Nemá politické přesvědčení. Je svobodný a bezdětný. V zemi původu žil v Biškeku s otcem a sestrou. Do České republiky přicestoval v roce 2020 na jazykovou školu. Prodloužil si vízum, ale pak zde pobýval nelegálně, byl vyhoštěn, proti němuž se odvolal, nyní nemá jinou možnost než požádat o azyl. Ve státech Evropské unie dříve nežil, o mezinárodní ochranu žádá poprvé, zdravotně je v pořádku. O mezinárodní ochranu požádal kvůli své sexuální orientaci, je homosexuál a v Kyrgyzstánu to netolerují. Otec, který ho bránil, zemřel. Všem vrstevníkům sdělil, že je gay.
7. Dne 21. 9. 2023 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany za přítomnosti tlumočnicka ruského jazyka. Rozhodnutí o opuštění vlasti učinil v roce 2019, vybral si Českou republiku, chtěl zde studovat a žít, v roce 2020 proto odjel na studijní pobyt do České republiky. O mezinárodní ochranu žádá, protože je homosexuál a v jeho zemi původu jsou z 90 % muslimové, kteří homosexuály netolerují. Dále uvedl, že o své homosexualitě řekl kamarádům. K dotazu na jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedl incident, kdy Rus jménem L.

jednou žalobci řekl, že se mu líbí. Slyšela to jejich společná kamarádka, která to řekla spolužákům, toho chlapce zbili a žalobce tomu musel přihlížet. Ve vlasti neměl problémy s policií nebo jinými státními orgány.

8. Při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný vycházel z výpovědi žalobce, z jím doložených dokumentů a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení o bezpečnostní a politické situaci a stavu dodržování lidských práv v Kyrgyzské republice. Konkrétně vycházel z Výroční zprávy ILGA-Europe 2023 o stavu LGBT osob v Kyrgyzstánu za rok 2022, Informace MZV č. j. 101348/2023-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2023 a z Informace OAMP Kyrgyzstán — Bezpečnostní a politická situace ze dne 4. 4. 2023.
9. Žalovaný přezkoumal možnosti udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, konstatoval, že pro udělení azylu není nutné předchozí pronásledování, ale i přiměřená pravděpodobnost že se tak stane. Žalovaný považuje žalobcovy obavy, že by mohl být pronásledován za nedůvodné. Podle žalovaného se negativní jevy objevují ve všech státech, podle žalovaného také fakt, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal až po několika letech pobytu v České republice, přispívá k nevěrohodnosti žalobce.
10. Pokud je o aktuální informace ze země původu, v informaci Výroční zpráva ILGA-Europe 2023 o stavu LGBT osob v Kyrgyzstánu za rok 2022 je uvedeno, že ačkoliv jsou rozšířeny dezinformace proti LGBT osobám, v listopadu roku 2022 byl předložen k veřejné diskuzi návrh zákona o rovnosti a nediskriminaci, ten sice neobsahoval problematiku sexuální orientace, ale v Kyrgyzstánu se např. konají veřejné akce na podporu LGBT osob, či zde působí neziskové organizace na jejich podporu, které vláda toleruje.
11. Pokud jde o humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, žalobce je dospělý, plně svéprávný, praceschopný, je aktuálně v dobrém zdravotním stavu. Žalovaný neshledal důvod hodný zvláštního zřetele k udělení azylu podle § 14 zákona o azylu.
12. Co se týká doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, žalovaný poznamenal, že Kyrgyzstán patří mezi země, které neumožňují trest smrti, dále, že v zemi původu nebylo shledáno žádné reálné, závažné, cílené jednání proti osobě žadatele ze strany státních orgánů. Možnost, že by v případě návratu do vlasti byl žalobce napaden neznámými soukromými osobami považuje žalovaný za ničím nepodloženou spekulaci. Dále podle Informace MZV č. j. 101348/2023-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2023 návrat neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu do Kyrgyzstánu je ve většině případů bez problémů. V Kyrgyzstánu také neprobíhá žádný ozbrojený konflikt podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
15. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu se *azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
16. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu, *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany*

nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

17. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
18. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
19. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
20. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jeho je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
21. Podle článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.) nesmí být nikdo mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.
22. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5. 10. 2006, čj. 2 Azs 66/2006-52 konstatoval: „Sexuální orientace žadatele o azyl může být podle okolností a s ohledem na poměry v zemi původu považována za znak jeho příslušnosti k určité sociální skupině ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu.“
23. Podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie (čtvrtého senátu) - Minister voor Immigratie en Asiel proti X (C-199/12), Y (C-200/12), a Z (201/12) proti Minister voor Immigratie en Asiel (C-201/12), ve spojených věcech C-199/12 až C-201/12: „Z toho vyplývá, že žadateli by mělo být přiznáno postavení uprchlíka podle článku 13 směrnice, pokud se prokáže, že by jej po návratu do země původu jeho homosexualita vystavila reálnému riziku pronásledování ve smyslu čl. 9 odst. 1 směrnice. K skutečnosti, že by mohl zabránit riziku tím, že by si při projevoování sexuální orientace počínal s větší zdrženlivostí než heterosexuál, nelze v této souvislosti přihlížet.“ Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí: „závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, které ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.“ Podle Výroční zprávy ILGA-Europe 2023 o stavu LGBT osob v Kyrgyzstánu za období od ledna do prosince 2022, která je součástí spisu, se na jednu stranu Kyrgyzstánem šíří nepravdivé zprávy a dezinformace namířené proti LGBT, a výzvy k násilí byly nadále všeobecně rozšířené, na druhou stranu občanská společnost prosazovala komplexní antidiskriminační legislativu. Z výše zmíněné Výroční zprávy

ILGA-Europe 2023 o stavu LGBT osob v Kyrgyzstánu za období od ledna do prosince 2022 neplyne, že by byli v Kyrgyzstánu homosexuálové za svou sexuální orientaci nějak postihováni ze strany státu.

24. K otázce pronásledování soukromými osobami a k nemožnosti domoci se náležité ochrany od státu se již Nejvyšší správní soud mnohokrát vyjádřil (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004-67, ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, ze dne 13. 9. 2004, c. j. 4 Azs 160/2004-41, ze dne 27. 6. 2005, c. j. 4 Azs 395/2004-68, ze dne 30. 6. 2005, c. j. 4 Azs 440/2004-53, ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-54, ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 Azs 251/2016-19, či ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 312/2016-31). Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům bez dalšího neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5

Azs

11/2012-23). Pouze pokud by informace o zemi původu ukazovaly na opodstatněnost této

nedůvěry, nebylo by možné po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS. V rozsudku ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37, Nejvyšší správní soud dovodil, že „*pouhá nedůvěra občana ve státní instituce, zdůvodňována tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodů pro udělení azylu.*“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-49, zase plyne, že „*obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátí se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.*“ Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2024, Č. j. 6 Azs 240/2023-35: „... podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu hrozba pronásledování či vážné újmy ze strany soukromých osob může být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany tehdy, bylo-li v řízení zjištěno, že státní orgány v zemi původu nejsou schopny nebo ochotny stěžovateli zajistit ochranu (§ 2 odst. 6 zákona o azylu).“ Žalobce nesdělil, že by byla vyhledána kyrgyzská vnitřní ochrana v souvislosti s incidentem, který se stal v jeho domovské zemi, kdy byl jiný homosexuál napaden a žalobce tomu musel přihlížet. Žalobci osobně se tedy žádné špatné zacházení ze strany státních orgánů či bezpečnostních složek jeho domovského státu nepřihodilo. Nelze tedy vyloučit, že by v tomto případě kyrgyzské bezpečnostní složky či úřady poskytly ochranu výše zmíněnému napadenému homosexuálovi.

25. Rozsudek Soudního dvora Evropské unie (druhého senátu) z 26. 2. 2015 ve věci C-472/13 André Lawrence Shepherd proti Bundestepublik Deutschland, zmiňuje k pojmu pronásledování Článek 9 Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany. Tato směrnice má přepracované znění pojmenované Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, přepracované znění, (dále jen „Kvalifikační směrnice“). Článek 9 kvalifikační směrnice stanoví:

„Pronásledování 1. Aby bylo jednání považováno za pronásledování ve smyslu čl. 1 odst. A Ženevské úmluvy, musí být a) svou povahou nebo opakováním dostatečně závažné, aby představovalo vážné porušení základních lidských práv, zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nelze odchýlit, nebo b) souběhem různých opatření, včetně porušování lidských práv, který je dostatečně závažný k tomu, aby postihl jednotlivce způsobem podobným uvedenému v písmenu a). 2. Za pronásledování ve smyslu odstavce 1 mohou být mimo jiné považována jednání: a) použití fyzického nebo psychického násilí, včetně sexuálního násilí; b) právní, správní, policejní nebo soudní opatření, která jsou sama o sobě diskriminační nebo jsou prováděna diskriminačním způsobem; c) nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání nebo trestání; d) odepření soudní ochrany, která vede k nepřiměřenému nebo diskriminačnímu trestu; e) trestní stíhání nebo trest za odepření výkonu vojenské služby za konfliktu, jestliže by výkon vojenské služby zahrnoval zločiny nebo jednání spadající mezi důvody vyloučení uvedených v čl. 12 odst. 2; f) jednání namířená proti osobám určitého pohlaví nebo proti dětem. 3. V souladu s čl. 2 písm. d) musí existovat souvislosti mezi důvody uvedenými v článku 10 a pronásledováním ve smyslu odstavce 1 tohoto článku nebo neexistenci ochrany před takovým jednáním.“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 Azs 307/2023-36 je uvedeno: „*Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud závěry uvedené v citované zprávě správně zohlednil v souvislostech projednávané věci. Shora uvedené naznačuje oslabenou důvěru LGBTQI+ osob ve státní orgány, což může vést k nízké motivaci nahlašovat trestné činy páchané na sexuálních menšinách. S ohledem na shora uvedené informace o zemi původu stěžovatele městský soud správně dospěl k závěru, že je v rozporu se spisovým materiálem závěr stěžovatele, že ochrana v LGBTQI+ osobám v Gruzii je dostupná. V takovém případě nelze za všech okolností trvat na předchozím využití ochrany v zemi původu žalobce (srov. Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2010, č. j. 6 Azs 74/2009-51).*“ Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 15. 12. 2023, č. j. 22 Az 16/2023-177 konstatoval: „*V této věci jde především o to, zda žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a dostatečně zhodnotil skutečnou situaci skupiny LGBT+ osob v zemi původu žalobkyně.*“ Dostatečné zhodnocení skutečné situace LGBT osob v zemi původu žalobce je důležité i v tomto případě. Podle § 23c odst. 1 písm. c) zákona o azylu jsou podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mimo jiné „*přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem.*“ Tyto informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a (4) transparentní a dohledatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS).

26. Soud shledal, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro rozhodnutí včetně aktuálních a relevantních informací o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Kyrgyzstánu. Na základě výroční zprávy ILGA-Europe o stavu LGBT osob v Kyrgyzstánu žalovaný konstatoval, že i v roce 2022 byly všeobecně rozšířené nepravdivé zprávy proti LGBT osobám i mezi politiky a náboženskými představiteli, nicméně občanská společnost prosazuje komplexní antidiskriminační legislativu a v listopadu 2022 byl předložen k veřejné diskusi návrh zákona o rovnosti a nediskriminaci, přičemž v Kyrgyzstánu se konají veřejné akce na podporu osob LGBT a státní orgány tolerují činnost nevládních organizací na podporu LGBT. Žalovaný se tak dle soudu zabýval postavením osob LGBT v Kyrgyzstánu. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že z podkladů nevyplývá, že by homosexuálně orientované osoby byly v Kyrgyzstánu vystaveny cílenému, systematickému a plošnému pronásledování ze strany státních orgánů nebo bylo takové jednání jimi tolerováno. Soud považuje za příléhavé tvrzení žalovaného o tom,

že tradiční ortodoxní část kyrgyzské společnosti není v otázce LGBT osob natolik tolerantní jako země Evropy, není zde však přítomna homofobní státem tolerovaná nenávisť ve formě pronásledování nad míru excesů, kterým však není schopen zabránit žádný stát. Přičemž žalobce nespecifikoval, ze kterých podkladů správního řízení má vyplývat opak. Žalovaný byl povinen ve správní řízení zjistit, zda v Kyrgyzstánu nedochází k tvrzenému pronásledování LGBT osob, nikoli nakolik intenzivně je realizována svoboda projevu LGBT osob. Mezinárodní ochrana je institutem ochrany před pronásledováním, nikoli institutem pro srovnávání kvality jinak chráněného práva, zde práva na sexuální identitu, v jednotlivých zemích.

27. Skutečnost, že by žalobce měl být po návratu do země původu nucen k uzavření sňatku se ženou, není vážnou újmou ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (nehrozí mu tímto *trest smrti nebo poprava, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele, nebo vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu*), ani pronásledováním z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině podle § 12 písm. b) zákona o azylu.
28. S přihlédnutím k výše uvedeného a k tomu, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 18. 9. 2023 po 3 letech od vstupu na území, kdy od počátku 2022 zde pobýval nelegálně, přičemž o mezinárodní ochranu požádal teprve při jeho zajištění, v rámci, kterého nejdříve uvedl, že nechtěl vycestovat do země původu z důvodu přítomnosti přátel v ČR, má soud za to, že žalobce zneužil institutu mezinárodní ochrany.
29. Soud z důvodu shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno, v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 26. 11. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce